

Harangszó

XIX. évf. 36. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2015. november 1.

Olvasmány: Jel 7,2-4.9-14

Evangelium: 1Jn 3,1-3

Szentlecke: Mt 5,1-12a

MINDENSZENTEK

Jöv vasárnapi (Évközi 32. vasárnap) szentírási szakaszok: Olvasmány: 1Kir 17,10-16; Szentlecke: Zsid 9,24-28; Evangelium: Mk 12,38-44;

Az Oltáriszentségr 1 egyháztörténelmi szempontból

Az Oltáriszentség kapcsán talán abban jelent meg a legnagyobb egyháztörténelmi változatosság, hogy milyen gyakran és kinek kell Krisztus Urunk emlékezetére az Oltáriszentséget megcselekedni. Szent Jusztinosz hitvalló bemutatása szerint ez az ókorban az egész közösség, tehát minden megkeresztelt közös hálaadása volt. A Középkor úgy gondolkodott erről, hogy az Oltáriszentséget a Krisztus nevében, áldozatként bemutató pap legfőbb feladata és legfőbb imádsága szentáldozással odaállni az Úr elé. Ez a papnak olyan imádságos szolgálata, amelyet jámbor dolog a hívő saját imádságának a kiegészítéseként is kérni. Ebből jött a misestipendiumok gyakorlata. A misestipendium olyan adomány, amelyért cserében a pap különleges erejű szentmiseimádságát kéri valamely imádságos célra, mindenekelőtt elhunytak üdvösségéért.

A Tridenti Zsinat ezt radikálisan kisarkította, amikor dogmaként mondta ki, hogy az egész jelenlévő közösségre kiárad a szentáldozás szentségi kegyelme, ha akár csak egyedül a pap áldozik. Ugyanez a gondolat fejeződik ki abban is, hogy a Középkorra kialakult a hívek egy szín alatti áldozásának gyakorlata. Áldozásuk teljes értékű, mivel a közösség egésze a pap személyében két szín alatt áldozik.

A modern kor újra mindenki személyes elköteleződését, és ebből következően személyes szentáldozását sürgeti, de jó, ha a fejünkben szintézissé áll össze az ókori és a középkori gondolat: ha alkalmasak vagyunk arra, hogy személyes szentáldozásunkkal is Krisztus tanúi legyünk, áldozunk bátran, ha bárhol vagyunk, higgyük, hogy a szentmisén a közös imádságban kiárad ránk a szentség kegyelme.

Harmai Gábor plébános

triduum

Gyermekfoglalkozás a triduum idején

December 11-13. között triduumot tart Bíró László püspök atya templomunkban. Saját családomban is tapasztaltam, hogy az esti hét órás szentmise nem túl gyermekbarát időpont, a kicsik ekkor már fáradtak, így a szülők is nehezebben tudnak figyelni a szentbeszédre, aktívan részt venni a liturgiában. Segítséget szeretnénk nyújtani a kisgyermekes családoknak, hogy a triduum mindannyiunk számára mély lelki élményt nyújthasson, ezért december 11. és 12. este fél 7-fél 9 között gyermekprogramot szervezünk a tanácssteremben, elsősorban óvodáskorú gyermekek számára.

Amiben a hívek segítségét kérjük:

- azok a szülők, akik szeretnék igénybe venni ezt a lehetőséget, jelezzék legkésőbb november 30-ig (melyik napon, hány gyermek, hány évesek)
- a tanácssterem elkészítéséhez szükséges néhány önkéntes (terem berendezése, szükség esetén takarítás, teafőzés, stb.)
- minket este szeretnénk megvendégelni a gyermekeket. Segítség, ha van, aki tud ezekre az alkalmakra szendvicset készíteni, süteményt sütni,
- a program utáni elpakoláshoz, mosogatáshoz is szükségünk van segítségre.

Ha valaki részt tud venni a fenti feladatokban, kérem jelezze szentmisek után a sekrestyében, vagy a zozmancs@gmail.com címen (név, elérhetőség, melyik nap, melyik feladat).

A szervezők nevében köszönettel:

Lesták Zoltán

könyvajánlat

Könyvespolcom kincsei

Mivel is lehetnének a hideg hosszú téli esték, mint egy-egy jó könyv olvasásával a kandalló mellett egy hintaszékben forró teát szürsölgetve miközben teljesen átadhatjuk magunkat annak a páratlan él-

ménynek amit az olvasás öröme nyújt. Az ember olyan gazdagságra tesz szert ami nem mulandó.

Gyermekkoromban igazi könyvmoly voltam. Nagyszüleimnél töltött nyaralásaim során sokat tartózkodtam a padlásán, ahol szinte kimeríthetetlen lehetőség nyílt beleásni az embernek magát jobbnál jobb régi padlásszagú könyvbe. Ma már más szempontok számítanak. A hangsúly leginkább arra helyeződik, hogy mennyit tudok átadni ebből másnak, hogy ez általam is gazdagodhasson.

Az alábbiakban szeretném szíves figyelmetekbe ajánlani egy számomra különösen kedves könyvet. Az első könyvet, melyet már édesanyaként vásároltam meg.

Pierre Lefèvre: Tanít az élet az Ecclesia Kiadó gondozásában 1987-ben jelent meg.

Rövid történetek a mindennapokból az érényekről és a hitről. Mindenképpen elgondolkodtatóak és mindenkire szólhatnak.

Maga a könyv két részre tagolódik: Emberség és Kereszténység címmel. Az „Emberség” című rész: a négy legfontosabb emberi erényt tárgyalja, nevezetesen az igazságosságot, az okosságot, a bátorságot és a mértékletességet. Ez a rész az erkölcs- és hitoktatásban is egyaránt jól felhasználható.

A Kereszténység című rész bevezetést nyújt hitünkbe (Hiszekegy, Miatyánk, Tízparancsolat, valamint a szentségek). Különösen a bér-málkozók és családok számára hasznos.

A zárótéma a szeretet: az Isten és emberszeretet, mely az utolsó ítéletkor minden ember számára sorsdöntő lesz.

Mi a könyv tanítása?

Ismertetni az Evangeliumot egy kicsit más nyelven és stílusban úgy szólván a mai ember nyelvén, melyet Szalézi Ferenc így fogalmazott meg: „Az ÖRÖMHÍRT tetszetős stílusban, elbeszélő formában kellene ismertetni, mely felkelti a kíváncsiságot. Így az olvasó minden ellenkezés nélkül bekapná és lenyelne az ízletes csalétket, amellyel aztán ki lehetne húzni a bálna tengeréből.”